

nega razvoja, na drugi pa resno in strogo zabraniti tudi škodljive izgrede sebičnosti.

Spoštovani gospodje obeh zbornic! Mi vsi čutimo željo in potrebo rodovitnega dela; v vseh evropskih državah se pojavlja potreba mirnega življenja. Vse vlade nas zagotavljajo, da se resno trudijo ohraniti mir. To in prijateljske razmere z vsemi državami opravičujejo Moje upanje, da se bode podaljšala vrsta mirnih let in da se bote mogli mirno posvetiti delu, ki Vas čaka. Moja vlada pripravlja postavne načrte, katere Vam bode o svojem času prelagala. Pričakujem, da bote skrbno in stvarno presojali nasvete Moje vlade, in prepričan sem, da bote mirno in brez predsodov spoštovali tudi stališče strankarskega nasprotnika, zmanjševali nasprotja in tako našli skupno polje za uspešno delovanje. Taka načela so v eni zadevi deželno-zborskega delokroga v novejšem času pripomogla k povoljnim uspehom in bode Moja vlada to tudi v prihodnje skušala doseči.

Z vstrajnim in vestnim delom, kakor pričakujem od Vas, bodo sedanje ustavne naprave dobile popolno vrednost; na ta način se more vzdržati edinstvo in moč države ter gledati tudi na raznovrstne razmere Mojih kronovin in dežel, kakor tudi na različne koristi prebivalstva; na tem potu more se najbolje pospeševati нравni, duševni in gospodarski blagor Mojih zvestih narodov, ki so Mi vsi enako pri sreči, ter varovati v ustavi zagotovljena enakopravnost. Bog vsemogoči naj blagoslovi odgovorno delo!

Pobirki iz drž. volitev.

V. Poročilo naše se nam je za nekaj časa zakasnilo, ker smo čakali, da dobimo še imena gg. volilcev iz Konjiškega okraja, toda to se nam ni posrečilo. Zato pa povemo o volitvi v Konjicah samo toliko, da je bila najlepše spričevalo za to, da ni nemškutarjev v tem okraju, vsaj tacih ne veliko, ki bi imeli pri našem kmetu še kaj veljave. Čast torej volilcem, čast slov. kmetu v tem okraju!

V tem, ko sklenemo poročilo o volitvi za Mariborsko skupino, moramo še nekaj popraviti in to storimo prav radi: G. Janez Visočnik, volilec iz občine Pohorje je volil narodno ter zato ne stoji njegovo ime v črni, ampak v zlati knjigi. Isto velja pri g. Št. Brglezu, volilec občine Šentovec v okraju Slov. Bistrici.

Iz volišča v Rogatici, kjer so volili č. g. dr. Gregorčica, piše se nam to-le:

K volitvi prišli so vsi volilci, izjemši trije in sicer neki Ogrizek iz Topola, Grazeli iz Slivnice in Antolinca iz staroslavbega Lemberga. Ko je bil Antolinca poklican, a ga ni bilo, so se volilci, kateri ga poznajo, spogledali ter znano sodbo o njem izrekli: „Menda že ni imel časa priti, ker na peči sedi...“ No, kako so mogli

Slivničani potujčenega Grazelija, Lemberžani pa Antolinca, zoper katerega vedno „po zasluženju“ vreščijo, si za volilnega moža izbrati, to je nam nerazumljivo. Vsi došli č. volilci pa so volili preč. g. dr. Gregorčica, le ena zapeljana Rogačka reva, neki Karl Kolterer, volil je s svojim hripavim glasom dr. Foreggerja!

S prva se je ta reva hotela g. komisarju prikupiti, ter se je zmiraj brez vse potrebe zraven „štulila“, ali jo je g. komisar še o pravem času zavrnil. Po volitvi šli smo v g. Jugovo gostilnico, kjer smo bili prav židane, slovenske volje in navdušeno klicali: Živio izvoljeni poslanec dr. Gregorčec, presvitli cesar in mila slovenska domovina! Da pa Rogačani mirnih slovenskih ljudi ne marajo, pokazali so že večkrat. Tako nas je tudi na primer o tej priložnosti napadal s svojimi neslanimi psovskami neki Pimpel, ali kako se že piše, sicer pa smo bili ponosni, da nas je lepo število lepo volilo.

Dostavimo sedaj še poročilo iz volišča v Brežicah. Volilec nam od ondot piše: Volitev se je vršila v najlepšem redu, kakor to pri olikanih Slovencih tudi ne more biti drugače. Bil je zbran cvet kmečkega ljudstva, tudi nekaj duhovskih in svetnih gospodov je bilo med volilci. V volilno komisijo so bili od volilcev izvoljeni: Franc Podvinski, župan v Globokem iz Brežiškega, Jurij Vtičar, župnik v Preborji, iz Kozjanskega in Jožef Zalokar iz Sevniskega okraja. Od gosp. okrajnega glavarja so bili v komisijo poklicani: gg. Jožef pl. Pol, župnik v Pišecah, Fr. Lenček, veleposestnik na Blanci in Franc Černelič, posestnik v Kozjem.

Teh šest je izvolilo za sedmega uda Fr. Gregorčiča, veleposestnika na Malem vrhu, Pišečke fare. Za predsednika je bil izvoljen g. Lenček iz Blance.

Gosp. Miha Vošnjak je dobil izmed 118 glasov 112, 1 gosp. Lenček. 5 volilcev pa je bilo izostalo.

Po volitvi nam je okrajni gospod glavar povedal, da je v Celji gosp. Vošnjak dobil 194 glasov, v Brežicah 112, tedaj skupaj 306.

Moram omeniti, da so se tokrat Bizeljanci možato obnašali ter so vsi za gosp. Vošnjaka glasovali, le njihov župan, gosp. Balon je bil izostal. Tudi iz Vidma so prišli sami narodnjaki.

Tokrat nisem videl ali slišal, da bi bil kak Brežiški nemškutarček koga izmed volilcev begal, kar bi bilo tudi zastonj, kajti je vsak volilen mož dobro vedel, po kaj da je bil 5. sušca v Brežice prišel. Tudi ni bil nihče kakega dečka ali deda najel, ki bi bil pred voliščem ali kje drugje na cesti z loparjem, kakor čuvaj na železnici, stal ter prosil glasov za koga, ki ni naše gore list, kakor se je to še lansko leto pri volitvi za deželni zbor videlo. Nad tistimi Brežiškimi nemškutarskimi

loparji se moram vsakokrat smejati, kolikokrat na nje mislim.

Pri skupnem obedu po volitvi v g. Heiderjevi gostilnici smo bili židane volje. vršile so se razne napitnice in imeli so pri tem zlasti župani iz raznih far besedo, v kateri so marsikaj veselega, podnčljivegu pa tudi šaljivega povedali. Vse je bilo veselo.

Gospodarske stvari.

Seme in njegova premenja.

(Konec.)

Jako izvrstno upliva menjava semenska pri ječmenu. Gleda se dobiti za seme v prvej vrsti ječmena iz krajev, ki zaradi njega slovijo. Kakor pri pšenici, tako kažejo izkušnje tudi pri ječmenu, da je najbolje za seme jemati ječmen, ki je vzrastle na sušni, apneni, bolj peščenj zemlji. Tako seme, v ilovnata tla posejano, izvrstno rodi.

Ječmena štejeemo veliko pavrst. Toda vse tuje pavrsti storijo le nekoliko let bolje, kakor naš domači pridelek. S časom se pa tuji ječmen izvrže in postane slabši od domačega. Kdor torej želi tuji ječmen si, ohraniti ta mora zaporedom več let zmirom novega semena naročati. To je potrebno, brezpogojno.

Najmanje zbirčljiv med žiti je oves. On je manje občutljiv, kakor druga žita, za podnebje pa tudi za zemljišče. Vendar je tudi v časih treba, da menjamo s semenom. Dobra menjava s semenom ovsenim pomaga, da pridelamo veliko več zrna pa tudi slame, ovsenice. Tolikey natančnosti vendar pri ovsu ni potrebno, kakor pri ječmenu. Zadostuje, ako v časih tujemu ovsu seme obnovimo in tako zabranimo, da se nam ne izvrže.

Enako je tudi pri gomoljskih sadežih in treba večkrat s semenom menjati, posebno pri krompirji. Če tuji izvrstni krompir več let na istej njivi sadimo, zgubi čedalje bolj svoje dobre lastnosti. Gomolji so slabši in okus drugačen.

Tega se ubranimo, če zopet semena iz tujih krajev naročimo. Kmalu dobi krompir poprejšnjo bujnost in izvrstnost nazaj. Menjava s semenom zabranjuje torej, da se krompir ne izvrže in skvari — nekaj, kar je veliko vredno.

Vsaka menjava s semenom upliva dobrodejno in množi pridelek, če tudi razlike v podnebju in zemljišči niso znatne. Izkušnje kažejo, da krompir, čegar seme smo vzeli iz sušnih, peščenih krajev, na težki, vlažni zemlji veliko več pridelka daje, kakor naš domači. In zopet krompir na težkej vlažnej zemlji pridelan, stori veliko bolje na sušni, peščenej zemlji ter manje gujije.

Ako sedaj po izkušnjah pridobljene podatke povzamemo, pridemo do naslednjih za-

ključkov: žita, predivne rastline, gomolja prospevajo bolje, kedar jim seme izmenimo. Seme izmenimo najbolje iz takšnih krajev, kjer je druga zemlja in drugo podnebje; pravo zademo vselej, če si semena naročimo iz krajev, kjer dotična rastlina najbolje stori; krepko in bujno rastoče rastline se raznim boleznim manje izpostavljene in uime jim manje škodujejo; prvotne dobre lastnosti ohranimo rastlini tem dalje, čem marljiveje glešamo pridelovanje njihovega semena; stroške, ki jih nareja menjava s semenom, vrača obilnejši in gotovejši pridelek, toda treba se je v tem ravnati po izkušnjah, in bolje so, čem bolj so lastne naše.

Sejmovi. Dne 17. aprila v Kapelah in dne 18. aprila v Poličanah (za svinje.) Dne 20. aprila pri sv. Lenartu v Mislinji. Dne 23. aprila v Hočah, v Ivniku, pri sv. Juriji na Pesnici, v Ljutomeru, na Ptujski gori, v Šoštanj, v Podčetrtku. Dne 24. aprila pri sv. Juriji na j. ž., pri M. Snežni in v Zdolah.

Dopisi.

Iz Brežiškega okraja. (Volitev okrajnega zastopa.) [Konec.] Akoravno imajo večino, pa jim ni nič kaj dobro pri srci, kajti oni dobro vejo, koga da imajo še poleg, da ne bo ž njimi sklepi zadovoljen in njim bode zavračal, kajti mi davkoplačilci se trdno zanašamo na onih dvanajst zastopnikov, da nas bodo pri vsaki priliki zagovarjali, bodi-si v finančnih ali narodnih zadevah, kajti mnogo-krat bo treba zobe pokazati našim frankfurtarjem. Dragi gg. župani, zdaj ste prevideli, kako so elegantni naši nemčurji in kako izobraženi da so, kako da so se obnašali navolišči surovo. Med temi se odlikuje Delkot, laški privandranec, tobakov Cehner, nekdanji žnidarček in Potočnik, po domače Mušelnin Jože; Jaka je kaj korajžno hodil po mestu, ker ga že veselijo tisti stotaki, ki že davno v nebo vpijejo. Pri skupini kmečkih občin so odpadniki: Franc Balon, župan Bizeljski, Jože Balon, Jože Janežič in Jazbec, vsi iz Bizeljskega; Sorčič, odvrženi župan v Kapelah in tisti obžaljevanja vredni Martin Šetinc, župan iz Sela, poslednji še nima prepričanja, da je ves svet okrogel. Gospodje župani, dolžnost in narod Vas kliče, da svoj težavni posel le v domačem jeziku, bodi v pisavi ali v govoru na slovensko opravljate, na vsaki dopis nemški odgovorite: ne razumemo, nazaj! Mi smo Slovenci, naša zemlja je slovenska, ako hočete vi uradniki naš kruh jesti, morate naš jezik govoriti. Ako Vam pa to preseda, tedaj hajdi s trebuhom za nemškim kruhom! Lepa Vam hvala vsem, ki ste se borili pri volitvi za pravično reč, zagotovim Vas, da prihodnost je naša, na to pomoz Bog!

Sotličan.